

IV

(Aktai, priimti iki 2009 m. gruodžio 1 d. remiantis EB sutartimi, ES sutartimi ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi)

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. spalio 28 d.

dėl pagalbos, nustatytos 2000 m. gruodžio 23 d. Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 32 99 straipsnio 2 dalies a punkte (kiek tai susiję su žemės ūkio sektoriumi) ir 124 straipsnio (iš dalies pakeisto) 1 ir 2 dalyse, kuriame pateikiamos nuostatos dėl POP 2000–2006 m. įgyvendinimo ir pagalbos schemų įmonėms pertvarkymo (pagalbos byla C 21/04 – ex N 590/B/01)

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 8064)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(2010/155/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal minėtą straipsnį,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2001 m. rugpjūčio 28 d. raštu, užregistruotu 2001 m. rugpjūčio 29 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje, remdamasi Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi, pranešė Komisijai apie 2000 m. gruodžio 23 d. Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 32 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123, 124 straipsnių ir 135 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas dėl POP 2000–2006 m. įgyvendinimo ir pagalbos schemų įmonėms pertvarkymo (toliau – Įstatymas Nr. 32/2000).
- (2) 2002 m. gegužės 17 d. raštu, užregistruotu 2002 m. gegužės 21 d., ir 2002 m. spalio 10 d. raštu, užregistruotu 2002 m. spalio 11 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje pateikė Komisijai papildomos informacijos, kurios Italijos valdžios institucijų prašyta 2001 m. spalio 24 d. ir 2002 m. liepos 18 d. raštuose.
- (3) 2002 m. spalio 10 d. raštu Italijos valdžios institucijos pateikė papildomos informacijos tik dėl pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 123 straipsnyje, atsižvelgiant į jos skubą.

- (4) Įstatymo Nr. 32/2000 123 straipsnyje nustatyta pagalba buvo atskirta nuo kitos pagalbos, nustatytos straipsniuose, apie kuriuos pranešta, ir buvo pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal pagalbos bylą N 590/A/2001 ⁽¹⁾.
- (5) Kadangi Italijos valdžios institucijų 2002 m. spalio 10 d. raštas buvo susijęs tik su šio regioninio įstatymo 123 straipsniu, Komisijos tarnybos 2003 m. vasario 11 d. rašte nusiuntė minėtoms valdžios institucijoms priminimą, prašydamos atsakyti į kitus 2002 m. liepos 18 d. rašte išvardytus klausimus.
- (6) 2003 m. kovo 5 d. rašte, užregistruotame 2003 m. kovo 6 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai pateikė Italijos valdžios institucijų atsakymą į 2002 m. liepos 18 d. rašte pateiktus klausimus.
- (7) Išnagrinėjusios šį atsakymą, Komisijos tarnybos 2003 m. gegužės 2 d. rašte paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos.
- (8) 2003 m. rugpjūčio 13 d. rašte, užregistruotame 2003 m. rugpjūčio 18 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai pateikė Italijos valdžios institucijų atsakymą į 2003 m. gegužės 2 d. raštą. Jame Italijos valdžios institucijos pranešė apie Įstatymo Nr. 32/2000 111 straipsnio atšaukimą ir paprašė Komisijos priimti atskirą sprendimą dėl tam tikrų Įstatymo straipsnių.
- (9) 2003 m. spalio 1 d. rašte Komisijos tarnybos paaiškino Italijos valdžios institucijoms, kad bus priimtas sprendimas dėl visos bylos (pagalba N 590/B/2001), ir paprašė jų tam tikrų paskutinių patikslinimų dėl vieno iš Įstatymo Nr. 32/2000 straipsnių.

⁽¹⁾ 2002 12 18 raštas SG(2002) D/233133.

- (10) 2004 m. sausio 7 d. rašte, užregistruotame 2004 m. sausio 14 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai pateikė Italijos valdžios institucijų atsakymą į 2003 m. spalio 1 d. raštą.
- (11) 2004 m. kovo 10 d. raštu Komisija oficialiai paprašė Italijos valdžios institucijų papildomų patikslinimų, kurių jau buvo prašyta per neoficialius ryšius.
- (12) 2004 m. balandžio 20 d. rašte, užregistruotame 2004 m. balandžio 21 d., ir 2004 m. gegužės 24 d. rašte, užregistruotame 2004 m. gegužės 25 d., Italijos valdžios institucijos atsiuntė Komisijai 11 punkte minimus patikslinimus.
- (13) 2004 m. birželio 21 d. ⁽¹⁾ rašte ir 2004 m. rugsėjo 10 d. rašte (minėto rašto klaidų ištaisymas, parengtas Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje atsiuntus 2004 m. liepos 7 d. raštu, užregistruotu 2004 m. liepos 12 d., Italijos valdžios institucijų pateiktas pastabas) ⁽²⁾ Komisija pranešė Italijai apie savo sprendimą neprieštarauti dėl Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies b punkto (žemės ūkio sektoriui) ir 107, 110 ⁽³⁾, 112, 120, 122 ir 135 straipsnių, bet pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pagalbos, numatytos Įstatymo 99 straipsnio 2 dalies a punkte (žemės ūkio sektoriui) ir 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse (tam tikroms gamintojų asociacijoms) ⁽⁴⁾.
- (14) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl šios pagalbos.
- (15) Komisija susijusių suinteresuotųjų šalių pastabų negavo.
- (17) Ši parama, nesumuotina su kitomis schemomis, skirtomis analogiškiems tikslams, ir finansuotina dalimi 20 000 000 EUR subsidijos, numatytos visoms 99 straipsnyje nustatytoms priemonėms, skiriama kreditų konsorciams, kurie pateikia paramos prašymą. Parama negali viršyti bendros sumos, pasirašytos pačių konsorcių narių ir jų skatintojų.
- (18) Konkrečios garantijos turi leisti pagalbos gavėjams lengviau gauti kreditą (kadangi maždaug 70 % Sicilijos žemės ūkio įmonių yra mažosios, kai kurios iš jų gali nepajėgti pateikti būtinų garantijų paskolos užtikrinimui ar gauti garantijos). Šios garantijos pasižymi tokiais savybėmis:
- bendrasis subsidijos ekvivalentas skaičiuojamas pagal metodą, aprašytą Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai 3.2 punkto b papunktyje ⁽⁷⁾,
  - remiantis minėto pranešimo 3.3 ir 3.4 punktų nuostatomis, garantija negalima užtikrinti daugiau kaip 80 % paskolos,
  - remiantis pirmiau minėto pranešimo 3.5 ir 5.2 punktų nuostatomis, garantijos turi būti teikiamos operacijoms, savo savybėmis (pagalbos rodikliu, gavėjais ir tikslais) suderinamoms su Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje nuostatomis ⁽⁸⁾, ir mokioms įmonėms, kurių gera finansinė padėtis,
  - garantijos gali būti skiriamos tik paskoloms, suteiktoms pagal Komisijos patvirtintas schemas ir jose nustatytomis sąlygomis,
  - garantijų nebenaudojimas priklauso nuo teisminių procedūrų, numatytų skolininkų nemokumo atveju (įmonės pagalbos gavėjos bankrotas ir kt.), vykdymo,
  - pasinaudoti garantijomis gali ir konsorciams nepriklausantys subjektai (prie konsorcių gali prisijungti visi žemės ūkio veiklos vykdytojai be apribojimų) ⁽⁹⁾.

II. APRAŠYMAS

- (16) Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte pirmo ir antro lygmens kredito konsorciams (kitai tariant kredito konsorciams ir jų asociacijoms) yra numatyta parama rizikos fondams, kurie teikia garantijas, skatinančias kredito įstaigas, išperkamosios nuomos bendroves, debitorinių išskolinimų perleidimo bendroves, įmones ir nebankines įstaigas skirti finansavimą, steigti ar jiems pildyti ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ 2004 6 21 raštas SG-Greffe (2004) D/202440.

⁽²⁾ 2004 9 10 raštas SG-Greffe (2004) D/203974.

⁽³⁾ Tačiau sprendime pateikiamos rekomendacijos, susijusios su šiuo straipsniu.

⁽⁴⁾ Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnyje buvo numatyta pagalbos priemonė ir 3 dalyje, tačiau Komisija nustatė, kad tai nacionalinė pagalba, aiškiai leistina pagal reglamentą, kuriuo įsteigiamas bendras rinkos organizavimas, todėl neturi būti toliau nagrinėjama.

⁽⁵⁾ OL C 52, 2005 3 2, p. 23.

⁽⁶⁾ Šios nuostatos galioja tiek žemės ūkio, tiek žuvininkystės sektoriams. Sprendime pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą ir šiame sprendime nuoroda tik į žemės ūkio sektorių grindžiama tuo, kad 12 punkte minimame 2005 m. gegužės 24 d. rašte Sicilijos žuvininkystės generalinis direktoratas pranešė, jog bus pateiktas atskiras pranešimas dėl žuvininkystės sektoriaus.

⁽⁷⁾ OL C 71, 2000 3 11, p. 14.

⁽⁸⁾ OL C 232, 2000 8 12, p. 17.

⁽⁹⁾ Šie parametrai nenurodyti 99 straipsnyje, tačiau Italijos valdžios institucijos apie juos pranešė pateikdamos papildomas informacijos.

- (19) Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta parama įmonėms steigti, skirta gamintojų asociacijoms, pripažintoms pagal 1972 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo ⁽¹⁾. Ši pagalba, suteikiama 5 metų laikotarpiui, pirmaisiais metais padengia 100 % grupės patirtų išlaidų, o kiekvienais kitais metais 20 % mažiau, kol minėto laikotarpio pabaigoje visai baigiasi. Be to, pagalba negali būti teikiama pasibaigus penktiesiems metams, taip pat praėjus septyneriems metams nuo grupės pripažinimo. Pagalba finansuojama skiriant 3 615 198 EUR subsidijų, numatytų visoms 124 straipsnyje nustatytoms priemonėms.
- (20) 2003 m. rugpjūčio 13 d. rašte Italijos valdžios institucijos pranešė apie savo ketinimą iš dalies pakeisti įstatymą, kad pagalbos skyrimo taisyklės būtų suderintos su apibrėžtomis Reglamente (EEB) Nr. 1035/72. Be to, Italijos valdžios institucijos patikslino, kad pagalbą galės gauti tik šios asociacijos:
- 1992 m. kovo 13 d. pripažinta Mesinos asociacija *ASPROSUD* ketvirtiesiems ir penktiesiems metams nuo pripažinimo (1995 ir 1996 m.),
  - 1993 m. liepos 8 d. pripažinta Bagerijos asociacija *Sicilia Verde* tretiesiems, ketvirtiesiems ir penktiesiems metams nuo pripažinimo (1996, 1997 ir 1998 m.),
  - 1994 m. lapkričio 15 d. pripažinta Vitorijos asociacija *AGRISUD* antriesiems, tretiesiems, ketvirtiesiems ir penktiesiems metams nuo pripažinimo (1996, 1997, 1998 ir 1999 m.),
  - 1990 m. lapkričio 23 d. pripažinta *Capo d'Orlando* asociacija *APRO FRUS* ketvirtiesiems ir penktiesiems metams nuo pripažinimo (1994–1995 ir 1995–1996 m.).
- III. PROCEDŪROS PAGAL SUTARTIES 88 STRAIPSNIO 2 DALĮ INICIJAVIMAS
- (21) Komisija pradėjo Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte ir 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse (kiek tai susiję atitinkamai su žemės ūkio sektoriumi ir su asociacijomis *ASPROSUD*, *Sicilia Verde* ir *APRO FRUS*), kadangi suabejojo jos suderinamumu su bendrąja rinka.
- (22) Dėl pagalbos, numatytos žemės ūkio sektoriui Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte, pačiu garantijos skyrimo faktu daroma paskolos prielaida; schemų, kurioms galima taikyti garantijas, sąraše, Italijos valdžios institucijų atsiųstame Komisijos tarnybų prašymu, buvo tam tikrų schemų, kurias mažai tikėtinai būtų buvę įmanoma finansuoti paskolomis, atsižvelgiant į priemonių, numatytų susijusiai srčiai, pobūdį (pavyzdžiui, sunkiai suvokiama, kad pagalba, skirta žemės ūkio sektoriaus draudimo įmokoms padengti, būtų galėjusi suteikta paskolos forma).
- (23) Kitas dalykas, paskatinęs Komisiją suabejoti Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte numatytos pagalbos suderinamumu su bendrąja rinka – tai galimybė teikti šią pagalbą kartu taikant įstatymo 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas priemones. Komisija negalėjo nesuabejoti jų suderinamumu, kadangi ir 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos pagalbos tinkamumas kėlė abejonių.
- (24) Galiausiai Komisija neturėjo informacijos apie metodą, pagal kurį Italijos valdžios institucijos patikrins, kad sujungti potencialūs garantijų pagalbos ir pagalbos, numatytos schemoms, kurioms tos garantijos taikytinos, komponentai neviršytų pagal minėtas schemas reikalavimus atitinkančios pagalbos dydžio.
- (25) Dėl pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad ji buvo skirta tik laiku neišmokėtos paramos gamintojų asociacijoms, pripažintoms pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72, likučiui padengti. Ši parama turėjo jau būti išmokėta, tačiau išmokėta nebuvo, kadangi EŽŪOGF negarantavo Italijos lygmeniu prisiimtų finansinių įsipareigojimų finansinio užtikrinimo.
- (26) Italijos valdžios institucijos pridūrė, kad pagalba galėjo pasinaudoti tik subjektai, įgiję teisę į pagalbą iki 1996 m. lapkričio 21 d. (1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo ⁽²⁾, kuriuo pakeistas Reglamentas (EEB) Nr. 1035/72, įsigaliojimo datos) ir šios teisės nepraradę.
- (27) Komisija, nagrinėdama bylą, turėjo galimybę nustatyti, kad remiantis Reglamento (EB) Nr. 2200/96 53 straipsniu gamintojų organizacijų iki reglamento įsigaliojimo įgytos teisės, taikant Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnį ir Ila skyrių, toliau galioja, kol bus išnaudotos, ir, kad darant prielaidą, jog visos Reglamento

⁽¹⁾ OL L 118, 1972 5 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1.

- (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos, nacionalinė pagalba, galimai suteikta remiantis tuo pačiu straipsniu, būtų *ipso iure* suderinama su bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo taisyklėmis ir nebeturėtų būti analizės, remiantis valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis, objektas ⁽¹⁾).
- (28) Remdamosi šiais samprotavimais Italijos valdžios institucijos išpareigojo iš dalies pakeisti numatytos pagalbos skyrimo taisykles, kad pastaroji atitiktų Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 nuostatas (žr. 19 ir 20 konstatuojamąsias dalis). Tačiau iš Italijos valdžios institucijų pateikto pagalbos gavėjų sąrašo Komisija nustatė, kad 21 punkte minimų asociacijų atveju numatyta pagalba būtų mokama gerokai peržengiant septynerių metų nuo asociacijos pripažinimo terminą, todėl Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnyje nustatytos sąlygos nebūtų įvykdytos (atsižvelgiant į tai, kad vienoje iš jų numatyta, jog pagalba turi būti mokama penkerius metus septynerių metų nuo pripažinimo laikotarpiu), todėl pagalba turėtų būti nagrinėjama remiantis Sutarties 87 ir 88 straipsniais.
- (29) Atlikdama analizę pagal Sutarties 87 ir 88 straipsnius Komisija nustatė, jog kadangi Reglamentu (EB) Nr. 2200/96 panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1035/72 pagalba, remiantis nebeegzistuojančiu teisės aktu, asociacijoms, kurių teisės buvo nutrauktos (dėl to nebuvo galima taikyti Reglamento (EB) Nr. 2200/96 53 straipsnio, minėto 27 punkte), trukdys bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo mechanizmų, įsteigtų Reglamentu (EB) Nr. 2200/96, veikimui. Remiantis Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje 3.2 punktu, Komisija jokiais aplinkybėmis negali patvirtinti pagalbos, kuri prieštarauja bendro rinkos organizavimo nuostatomis, arba kuri gali kliudyti bendrajai rinkai tinkamai organizuoti.
- (30) Todėl Komisija negalėjo nesuabejoti numatytos pagalbos suderinamumu su bendrąja rinka.
- (31) Šias abejones sustiprino faktas, kad aprašytais aplinkybėmis suteikta pagalba būtų pagalba atgaline data, kuri yra aiškiai draudžiama pagal Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje 3.6 punktą, kadangi nėra skatinamojo pobūdžio, kaip privalu pagalbai žemės ūkio sektoriui, išskyrus kompensacinio pobūdžio pagalbą.
- (32) Galiausiai Komisija suabejojo ir dėl argumento, kad EŽŪOGF nebūtų garantavusi Italijos lygmeniu prisiimtų finansinių išpareigojimų finansinio užtikrinimo, pagrįstumo, kadangi bendras gamintojų asociacijų steigimo finansavimas lemia automatišką EŽŪOGF dalies pagal bendrą rinkos organizavimą patvirtintos pagalbos kompensavimą.

IV. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

- (33) 2004 m. rugpjūčio 26 d. raštu, užregistruotu 2004 m. rugpjūčio 30 d., 2004 m. lapkričio 24 d. raštu, užregistruotu 2004 m. lapkričio 26 d., ir 2005 m. spalio 26 d. raštu, užregistruotu 2005 m. spalio 28 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai pateikė Italijos valdžios institucijų atsakymą dėl Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytos procedūros inicijavimo pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte ir 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse (kiek tai susiję su atitinkamai žemės ūkio sektoriumi ir asociacijomis *ASPROSUD*, *Sicilia Verde* ir *APRO FRUS*), atžvilgiu.

- (34) 2004 m. rugpjūčio 26 d. rašte Italijos valdžios institucijos atsiuntė tokius prašymus ir pastabas dėl pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punkte:

— paprašė, kad tam tikros schemos, nurodytos 22 punkte minimame sąraše, būtų iš jo pašalintos, atsižvelgiant į tai, kad iš tikrųjų negalėjo būti finansuojamos paskolomis,

— patikslino, kad garantija į minėtą sąrašą vis dar įeinančioms schemoms yra skirta tik privačiai investicijos daliai, jei schema jau patvirtinta ir finansuota, ir bendrai reikalavimus atitinkančiai sumai, jei schema jau patvirtinta, bet dar nefinansuota, tačiau bet koku atveju garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas negalės viršyti didžiausios pagalbos ribos, leistinos pagal susijusią schemą (numatytas bent 5 % iš pagalbos gavėjų prašytų deklaracijų patikrinimas),

— patvirtino, kad pateiks Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punktui taikytinas taisykles ir, kad jose bus pateiktas minėtas sąrašas.

⁽¹⁾ Tokio požiūrio jau laikytasi dėl pagalbos, nacionaliniu lygmeniu numatytos gamintojų asociacijoms, taikant Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnį – žr. pagalbos bylą N 157/2000, užbaigtą 2001 5 16 raštu SG(2001) D/288558.

(35) Tame pačiame rašte Italijos valdžios institucijos pateikė tokias pastabas dėl pagalbos, numatytos Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse 3 asociacijoms, minimoms 21 punkte:

— laikėsi nuomonės, kad Komisijos priimta pozicija dėl bylos N 157/2000 turėjo būti išlaikyta ir šiuo atveju, o trims minėtoms asociacijoms numatyta pagalba neturi būti analizės, remiantis Sutarties 87 ir 88 straipsniais, objektas,

— rėmėsi Reglamento (EB) Nr. 2200/96 53 straipsnio nuostatomis, pagal kurias gamintojų organizacijų įgytos teisės toliau galioja, kol bus išnaudotos (taigi iki galutinio paramos išmokėjimo), pabrėždama, kad teisė įgyjama tuo momentu, kai asociacija pateikia tinkamą prašymą, o šiuo atveju visi prašymai buvo pateikti septynerių metų nuo pripažinimo laikotarpiu, todėl negalima pažeisti tos teisės dėl vėlavimo, atsiradusio viešojo valdymo institucijoms apskritai ieškant reikiamų lėšų pagalbai išmokėti,

— patvirtino Įstatymo Nr. 32/2000 dalinį pakeitimą, minimą 20 konstatuojamojoje dalyje.

(36) 2004 m. lapkričio 24 d. gautame rašte Italijos valdžios institucijos atsiantė 2004 m. lapkričio 5 d. Regioninio įstatymo Nr. 15 (toliau – Įstatymas Nr. 15/2004) 12 straipsnio, kuris be kita ko iš dalies keičia Įstatymo Nr. 32/2000 99 ir 124 straipsnius, kopiją.

(37) Dėl Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio, Įstatymo Nr. 15/2004 12 straipsnio 2 ir 4 punktuose padidintas potencialių pagalbos gavėjų skaičius, kurie gali pasinaudoti priemonėmis, numatytomis neasocijuotoms įmonėms, prisiimančioms su garantijos teikimu susijusių administracinių išlaidų mokestinius išpareigojimus, ir nustatyta, kad didžiausia suma, 2000–2006 m. skiriama straipsnyje nustatytoms priemonėms, yra 20 mln. EUR.

(38) Dėl Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio į Įstatymo Nr. 15/2004 12 straipsnio 8 punktą buvo įterpta nauja 2 dalis, kuria pagalbos skyrimo taisyklės, aprašytos 19 punkte, pakeičiamos atitinkančiomis numatytąsias Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnyje.

(39) Ši naujoji 2 dalis, įtraukiama į Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnį ir pakeičianti esamą dalį, kurią Italijos valdžios institucijos buvo išpareigojusios iš dalies pakeisti (žr. 20 konstatuojamąją dalį), suformuluota taip:

„Didžiausia šios paramos suma pagal Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnį pirmaisiais, antraisiais, trečiais

siais, ketvirtaisiais ir penktaisiais metais sudaro atitinkamai 5 %, 5 %, 4 %, 3 % ir 2 % gamintojo organizacijos parduotos produkcijos vertės. Pagalbos suma bet kokiu atveju neturi viršyti organizacijos steigimo ir administracinės veiklos faktinių išlaidų. Negali būti teikiama pagalba, susijusi su išlaidomis, patirtomis pasibaigus penktiesiems metams ar praėjus septyneriems metams nuo pripažinimo.“

(40) 2005 m. spalio 26 d. gautame rašte Italijos valdžios institucijos pranešė, kad Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punktas panaikintas 2005 m. rugsėjo 21 d. Regioninio įstatymo Nr. 11 23 straipsniu, ir atšaukė su juo susijusį pranešimą.

V. VERTINIMAS

(41) Pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

(42) Šiuo atveju nagrinėjamos priemonės atitinka šį apibrėžimą, kadangi yra finansuojamos iš viešųjų išteklių, palaiko tam tikrų prekių gamybą (pavyzdžiui, vaisių ir daržovių sektorių) ir gali daryti poveikį tarpusavio prekybai, atsižvelgiant į Italijos užimamą vietą susijusiose rinkose (2005 m. Italija į vaisių – išskyrus citrusinius – rinką pateikė 11,443 mln. tonų produkcijos, todėl yra didžiausias vaisių augintojas Europos Sąjungoje).

(43) Tačiau Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais tam tikros priemonės, taikant leidžiančias nukrypti nuostatas, gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka.

(44) Šiuo atveju, atsižvelgiant į minėtas priemones, galima remtis tik leidžiančia nukrypti nuostata, nustatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, pagal kurį pagalba gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, jei ji skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(45) Visų pirma Komisija konstatuoja, kad Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punktas buvo panaikintas jo netaikius (dėl stabdomojo poveikio, susijusio su Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytos procedūros inicijavimu), o Italijos valdžios institucijos atšaukė su juo susijusį pranešimą, todėl Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo tyrimas netenka prasmės.

- (46) Dėl Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytos pagalbos, Komisija konstatuoja, kad pagalbos skyrimo taisyklės buvo suderintos, kaip numatyta Reglamente (EEB) Nr. 1035/72, iš dalies pakeistame 1983 m. lapkričio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3284/83 3 straipsniu, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo dėl gamintojų organizacijų ⁽¹⁾ Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio naujosios 2 dalies, įtrauktos Įstatymo Nr. 15/2004 12 straipsniu, nuostatomis.
- (47) Priimant šį įstatymą, pagalba gamintojų asociacijoms buvo reglamentuojama Reglamentu (EB) Nr. 2200/96.
- (48) Kaip nurodyta 27 punkte, Reglamento (EB) Nr. 2200/96 53 straipsnyje numatyta, kad gamintojų organizacijų iki reglamento įsigaliojimo įgytos teisės, taikant Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnį ir Ila skyrių, toliau galioja, kol bus išnaudotos, jei įvykdytos visos 14 straipsnyje nustatytos sąlygos.
- (49) Įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio naujosios 2 dalies, įvestos Įstatymo Nr. 15/2004 12 straipsniu, nuostatos rodo, kad laikomasi minėtame 14 straipsnyje nustatytų sąlygų, ir faktiškai užtikrina bet kokios šių sąlygų netenkinančios gamintojų asociacijos atmetimą. Kadangi Reglamente (EEB) Nr. 1035/72 taisyklės dėl valstybės pagalbos buvo taikomos tik Tarybos apibrėžtose ribose, o paties reglamento 14 straipsnyje buvo nustatyta tiesiogiai taikoma nuostata, leidžianti suteikti nacionalinę pagalbą, jeigu laikomasi tam tikrų jau įvykdytų sąlygų, todėl susijusi nacionalinė pagalba nebeprivalo būti analizės, remiantis valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis, objektas.
- (50) Todėl kitos abejonės, Komisijos išreikštos pradėjus procedūrą, taip pat netenka prasmės.

VI. IŠVADA

- (51) Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo Nr. 32/2000 99 straipsnio 2 dalies a punktas buvo panaikintas, Komisija neprivalo pasisakyti dėl jame numatytos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Todėl dėl šių nuostatų

pradėta procedūra, nelikus tyrimo objekto, gali būti užbaigta.

- (52) Atsižvelgiant į tai, kad Regioninio įstatymo Nr. 32/2000 124 straipsnio 2 dalis, iš dalies pakeista Įstatymo Nr. 15/2004 12 straipsniu, gamintojų asociacijoms numatytą pagalbą suderina su Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnio nuostatomis, ir ši pagalba dėl tos pačios priežasties laikoma automatiškai atitinkančia bendros rinkos organizavimo taisykles, todėl nebeprivalo būti analizės, remiantis valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis, objektas, o pradėta susijusi procedūra, nelikus tyrimo objekto, taip pat gali būti užbaigta.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra, pradėta dėl pagalbos, numatytos 2000 m. gruodžio 23 d. Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 32 99 straipsnio 2 dalies a punkte (kiek tai susiję su žemės ūkio sektoriumi), užbaigiama, kadangi Italijai atšaukus pranešimą neliko procedūros tyrimo objekto.

2 straipsnis

Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra, pradėta dėl pagalbos, numatytos 2000 m. gruodžio 23 d. Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 32124 straipsnio (iš dalies pakeisto) 1 ir 2 dalyse, tačiau nelikus procedūros tyrimo objekto, yra užbaigiama.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2009 m. spalio 28 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 325, 1983 11 22, p. 1.